

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa - dlžníka: **C., s. r. o., so sídlom D., X. Ž.**, IČO: X., o návrhu dlžníka na povolenie reštrukturalizácie, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4R/1/2011 a v rámci odvolacieho konania v tejto veci, vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43CoKR/39/2011, o návrhu na vylúčenie sudkýň odvolacieho senátu z dôvodu ich zaujatosti, takto

r o z h o d o l :

Sudkyne Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodujúce v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a členiek senátu JUDr. Evy Michalcovej a JUDr. Evy Kmeťovej **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 43CoKR/39/2011.

O d ô v o d n e n i e :

Vo vyššie uvedenej právnej veci navrhovateľ v priebehu odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43CoKR/39/2011 podaním zo dňa 21. 06. 2011 vzniesol proti sudkyniam tohto súdu JUDr. Drahomíre Dibdiakovej, JUDr. Eve Michalcovej a JUDr. Eve Kmeťovej námietku zaujatosti s návrhom na ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Svoj návrh odôvodnil tým, že má dôvodné pochybnosti o nestrannosti menovaných sudkýň, a to jednak z dôvodu ich možného pomeru k veci (určitý záujem na zastavení reštrukturalizačného konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4R/1/2011 a na vyhlásení konkurzu na majetok navrhovateľa) a jednak

z dôvodu predpokladaného pomeru k niektorým veriteľom dlžníka, ktorí predbežne vyjadrili nesúhlas s reštrukturalizáciou navrhovateľa (V., a. s. B., K., a. s. P.). Navrhovateľ poukázal na to, že ešte pred začatím konania v predmetnej veci prebiehalo na Okresnom súde Žilina voči jeho spoločnosti reštrukturalizačné konanie pod sp. zn. 3R/2/2010, ktoré inicioval jeden z jeho veriteľov. Toto konanie bolo zastavené uznesením č. k. 3R/2/2010–1310 zo dňa 17. 09. 2010, ktoré rozhodnutie prvostupňový súd konajúci samosudcom JUDr. Jaroslavom Macekom odôvodnil tým, že obsah reštrukturalizačného posudku je nejasný a nezrozumiteľný a nebol preukázaný predpoklad zachovania podstatnej časti prevádzky podniku dlžníka. V odôvodnení rozhodnutia sa o. i. uvádzalo, že z obsahu spisu vyplýva, že najväčší veriteľ – hlavná financujúca banka dlžníka (V., a. s. B.) s reštrukturalizáciou dlžníka nesúhlasí. O odvolaní proti predmetnému uzneseniu rozhodoval na Krajskom súde v Banskej Bystrici senát JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, ktorý napadnuté rozhodnutie potvrdil, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s právnymi závermi prvostupňového súdu. Následne na to Okresný súd Žilina konajúci samosudcom JUDr. Jaroslavom Macekom začal konkurzné konanie na majetok spoločnosti navrhovateľa, a to na návrh veriteľa V., a. s. Dňa 08. 04. 2011 podal navrhovateľ (dlžník) na Okresný súd Žilina nový návrh na povolenie reštrukturalizácie, avšak začaté reštrukturalizačné konanie bolo uznesením č. k. 4R/1/2011–1526 zo dňa 18. 05. 2011, ktoré vydal samosudca JUDr. Jaroslav Macek, zastavené. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil znova tým, že predložený reštrukturalizačný posudok je nejasný a nezrozumiteľný, že dlžník svoj podnik neprevádzkuje, resp. nie je možné predpokladať zachovanie podstatnej časti prevádzky podniku dlžníka. Podľa názoru navrhovateľa sa prvostupňový súd náležite nevysporiadal s dokumentáciou od dlžníka, z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a dopustil sa aj viacerých procesných chýb, na ktoré navrhovateľ poukázal vo svojom odvolaní proti predmetnému rozhodnutiu. Na základe telefonického rozhovoru s pracovníkom infocentra Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. 06. 2011 navrhovateľ zistil, že o jeho odvolaní bude rozhodovať senát JUDr. Drahomíry Dibdiakovej. Tým je podľa názoru navrhovateľa spoľahlivo dodržaná zákonná lehota pre podanie námietky zaujatosti sudkýň tohto senátu. Navrhovateľ sa domnieva, že z doterajších rozhodnutí (a najmä ich odôvodnení) prvostupňového súdu ako aj odvolacieho senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej sa javí, akoby konajúci sudcovia zhodne s najväčším veriteľom navrhovateľa V., a. s. B. mali určitý záujem na zastavení reštrukturalizácie navrhovateľa a na vyhlásení konkurzu na jeho majetok. Pochybnosti o nestrannosti namietaných sudkýň možno mať najmä vzhľadom na nekritické osvojenie si názorov prvostupňového súdu a samosudcu JUDr. Jaroslava Maceka pri predchádzajúcom rozhodovaní v danej veci.

Namietané sudkyne sa k námietke zaujatosti vyjadrili zhodne tak, že nemajú žiaden pomer k veci, k účastníkom konania ani k ich zástupcom.

Podľa § 14 ods. 1 OSP, sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená podľa § 16 ods. 1 OSP ako súdu nadriadenému Krajskému súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní obsahu vnesenej námietky zaujatosti jednomyselne dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody pre vylúčenie namietaných sudkýň - predsedníčky senátu 43CoKR JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a členiek senátu JUDr. Evy Michalcovej a JUDr. Evy Kmeťovej z konania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43CoKR/39/2011.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 14 ods. 1 ako okolnosti právne významné z hľadiska vylúčenia sudcu upravuje pomer sudcu k prejednávanej veci, k účastníkom konania alebo k zástupcom účastníkov konania. Pomer k veci môže vplývať predovšetkým z priameho právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci (napr. ak by sudca spĺňal podmienky vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 OSP). Pomerom sudcu k veci môže byť aj skutočnosť, že získal informácie o veci inak než dokazovaním a vnímaním všetkého čo vyšlo za konania najavo (napr. bol svedkom udalosti, ktorá sa stala predmetom dokazovania, alebo bol s vecou oboznámený niektorým z účastníkov ešte pred začatím konania). Pomer sudcu k účastníkom konania alebo ich zástupcom môže byť založený príbuzenským alebo jemu podobným vzťahom, ktorému možno postaviť narovne aj vzťah priateľský alebo zjavne nepriateľský. Nestrannosť sudcu zabezpečovaná ustanoveniami § 14 a nasl. OSP má aspekt subjektívny (ide o nedostatok vzťahu sudcu k prejednávanej veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom) a objektívny (neexistencia okolností, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam o tom, že sudca nemá taký subjektívny vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom). Pre nestrannosť sudcu teda nestačí, že subjektívne nepocituje k veci alebo k účastníkom taký vzťah, ktorý by sa mohol prejaviť na jeho rozhodovaní, ale musia byť splnené aj objektívne okolnosti nestrannosti sudcu. Pri takomto výklade § 14 ods. 1 OSP o vylúčení sudcu je

potrebné vychádzať aj zo zásady prijatej judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa aj javiť, že je poskytovaná. To znamená, že podľa § 14 ods. 1 OSP, nebude z prejednávania veci vylúčený len sudca, ktorý so zreteľom na svoj pomer k veci, k účastníkom, alebo k ich zástupcom je preukázateľne zaujatý, ale aj sudca, u ktorého (vzhľadom na jeho spôsob konania a správania v priebehu konania) sa vytvoril taký vzťah k veci alebo k účastníkom, prípadne ich zástupcom, že je možné objektívne pochybovať o jeho nezaujatosti.

Navrhovateľ vo svojom podaní neuviedol žiadnu konkrétnu a overiteľnú skutočnosť, ktorá by preukazovala pomer zákonných sudkýň k prejednávanej veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom tak, ako to predpokladá § 14 OSP. Z vyjadrení namietaných sudkýň vyplýva, že sa necítia byť zaujaté a nemajú žiadny vzťah k veci ani k účastníkom konania resp. ich zástupcom. Zaujatosť sudkýň Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodujúcich v senáte 43CoKR navrhovateľ vyvodzoval z toho, že v predchádzajúcom reštrukturalizačnom konaní toho istého dlžníka potvrdili uznesenie Okresného súdu Žilina o zastavení konania, a to tak, že sa v celom rozsahu (a podľa názoru navrhovateľa nekriticky) stotožnili s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu. Z uvedeného však bez ďalšieho nemožno vyvodzovať zaujatosť týchto sudkýň. Predovšetkým preto, že ide o situáciu, ktorú predpokladá priamo Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 219 ods. 2, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje, aby v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, smel sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody. Pokiaľ teda odvolací senát v prejednávanej veci takto postupoval, konal v súlade so zákonom a tento jeho postup nie je sám osebe objektívne spôsobilý vyvolať pochybnosti o nezaujatosti konajúcich sudkýň. Dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nemôže byť totiž len samotná okolnosť, že účastníka konania neuspokojili výsledky a priebeh doterajšieho súdneho konania. Základom pre vylúčenie zákonného sudcu môžu byť len objektívne existujúce skutočnosti, v žiadnom prípade nie to, že postup sudcu alebo jeho rozhodnutie sa nezhoduje so subjektívnymi predstavami a názormi účastníka na vecnú správnosť, zákonnosť alebo spravodlivosť súdnych rozhodnutí namietaných sudcov.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by vzbudzovala pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti sudkýň Krajského súdu v Banskej Bystrici, návrhu na ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania danej veci nevyhovelo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová